

Narodowym dramatem, który w ostatnich dniach poruszył ludzi prawego sumienia, było przyjęcie przez Sejm ustawy ułatwiającej zabijanie dzieci nie narodzonych. Jest to dramat tym większy, że ma miejsce w wolnej Ojczyźnie, gdzie parlament został ustanowiony w wyniku demokratycznych wyborów. Na obecnym etapie życie bezbronnych zależy od decyzji Senatu. Apelujemy gorąco do wszystkich senatorów, aby dali świadectwo wrażliwego sumienia broniąc tych, którzy nie mogą obronić się sami. W przyjętej przez Sejm postaci ustawa stanowi większe zagrożenie dla życia ludzkiego niż regulacje prawne z okresu państwa totalitarnego. W godzinie bólu powtarzamy solidarnie za Ojcem Świętym: 'Nie ma praworządności w państwie, które zezwala na zabijanie niewinnych. Naród, który zabija własne dzieci, jest narodem bez przyszłości'. W słowach tych dźwięczą echa proroka Izajasza: 'Biada tym, którzy wprowadzają ustawy bezbożne i tym, co ustanowili przepisy krzywdzące, aby słabych odepchnąć od sprawiedliwości' (Iz 10, 1-2).

Pragniemy gorąco podziękować wszystkim, którzy dali świadectwo swym przekonaniom, broniąc ludzkiego prawa do życia nawet wtedy, gdy spotykali się z niezrozumieniem i wrogością. Nie załamujemy się, widząc niekiedy lekceważenie naszych przekonań oraz deptanie podstawowego prawa człowieka, jakim jest prawo do życia. Zachowajmy żywą pamięć o tym, iż w najnowszej historii Polski obrońcy praw człowieka wielokrotnie doświadczali agresji płynącej z nieludzkiej, totalitarnej ideologii. Mimo to konsekwentnie dawali świadectwo swym przekonaniom także wówczas, gdy nie przynosiło to natychmiastowych rezultatów. Ciągłe wierzymy, że miarą rozwoju młodej polskiej demokracji stanie się stosunek do bezsilnych istot, którym potrzeba dziś nowych obrońców praw człowieka. Wyrażamy uzasadnioną obawę, iż konsekwencje zmian naruszających naturalny porządek prawny mogą godzić w każdego z nas, prowadząc w przyszłości do zagrożenia życia osób chorych, starszych, niepełnosprawnych.

Apelujemy do pracowników służby zdrowia, aby głos ich wrażliwych sumień prowadził do przeciwdziałania złu niesionemu przez nową ustawę. Podkreślamy, że państwo ma obowiązek roztoczenia opieki nad każdym zagrożonym życiem. Stwierdzamy, iż każdej kobiecie, która w opuszczeniu przeżywa rozterki moralne związane z macierzyństwem, Kościół - przy współpracy innych instytucji oraz ludzi dobrej woli - jest w stanie zapewnić stworzenie warunków pozwalających na urodzenie i wychowanie dziecka.

Z goryczą zauważamy, iż niektóre ugrupowania uczyniły z ludzkiego życia materiał przetargowy, przedstawiając ułatwienia w zabijaniu niewinnych jako dotrzymanie obietnic przedwyborczych. Kategorycznie protestujemy przeciw opiniom, które sugerują, że doskonalenie technik zadawania śmierci można uważać za przejaw kultury humanistycznej. Zadawanie śmierci z premedytacją, bez względu na to w jakich warunkach przebiega, stanowi zaprzeczenie samej istoty humanizmu. Każdy udział w niszczeniu życia ludzkiego powoduje wyłączenie ze wspólnoty miłości, ponieważ zabójstwo stanowi tragiczne zaprzeczenie miłości. Usprawiedliwiające je regulacje prawne nie mogą obowiązywać w sumieniu. Po raz kolejny powtarzamy, iż nie można mówić o respektowaniu praw człowieka tak długo, jak długo nie zmieni się postawy pozwalającej na zabijanie dzieci. Do tej zmiany nie doprowadzi taka edukacja seksualna, w której pomija się bogaty świat osoby i podstawową rolę rodziny, poprzestając na informacjach z zakresu biologii i techniki. Musimy stwierdzić, iż - wbrew deklaracjom - nie potrafią 'wybierać przyszłości' te środowiska, które uparcie wracają w przeszłość, aby ponownie wprowadzać odrzucone niedawno zasady cywilizacji śmierci.

Ostatnie wydarzenia poszerzyły krąg obrońców kultury życia, ukazując solidarność ducha niezależną od przyjętego światopoglądu czy wyznawanej religii. Podejmowane są nowe inicjatywy społeczne i gospodarcze mające na celu ochronę zagrożonego życia. W kręgach ludzi młodych widać wiele oznak aprobaty dla życia i woli jego obrony. Ta duchowa wspólnota osób, które wierzą w życie i je kochają, umacnia nadzieję nas wszystkich na zwycięstwo cywilizacji życia.

Zgromadzeni w Rzeszowie, w przeddzień koronacji figury płaczącej Matki Bożej, imieniem
Stwórcy Życia błogosławimy wszystkim na zachowanie nadziei.
KARDYNAŁOWIE, ARCYBISKUPI I BISKUPI